

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla a ve věci

žalobkyně

Felbermayr Transport- und Hebetechnik spol. s r.o.,
IČ: 63907127
sídlem ul. Jiřího ze Vtelna 1731, Praha 9
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Hladíkem
sídlem nám. 28. října 9, Brno

proti
žalovanému

Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 15. 6. 2021, č. j. MD-14168/2021-510/4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně a potvrzeno usnesení Ministerstva dopravy (dále jen „správní orgán“) ze dne 11. 12. 2020, č. j. 338/2020-120-SSU/7 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o povolení ke zvláštnímu užívání pozemní komunikace formou užívání vozidel, jejichž hmotnost přesahuje míru stanovenou zvláštními předpisy, a to kvůli neodstranění podstatných vad žádosti.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobkyně podala dne 12. 6. 2020 správnímu orgánu žádost dle § 25 odst. 6 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „ZPK“), kterou žádala o povolení k přepravě vozidla, jehož hmotnost přesahovala míru stanovenou vyhláškou č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel (dále jen „měrná vyhláška“). Žalobkyně k žádosti připojila výpis z obchodního rejstříku a technickou dokumentaci vozidla.
4. Předmětem přepravy byl autojeřáb Liebherr LTM-1750, registrační značky L-447-LI, který se měl přepravovat v období od 3. 7. 2020 do 13. 7. 2020 z místa spalovna Malešice – Průmyslová – Jižní spojka – Vídeňská – D0 exit 3 – Vestec – D0 Pražský okruh exit 10 – I/4 – D4 – D4 Nová Hospoda – I/20 – I/3 Na Dlouhé Louce – I/3 – Kaplice – I/3.
5. Správní orgán dle § 45 odst. 2 správního řádu vyzval žalobkyni dne 22. 6. 2020, č. j. 338/2020-120-SSU/1, k odstranění vad žádosti (dále jen „výzva k odstranění vad“). Za tímto účelem stanovil žalobkyni lhůtu 10 pracovních dnů od doručení výzvy k odstranění vad. Správní orgán jmenovitě požadoval: uvedení žádosti do souladu s doloženou technickou dokumentací autojeřábu ze dne 10. 4. 2014 (kvůli rozporu údajů o zatížení na jednotlivé nápravy, a rozporu údajů o celkové hmotnosti autojeřábu a hmotnosti podvozku); předložení informace týkající se způsobu odstrojení autojeřábu s ohledem na předložení technické dokumentace v cizím jazyce; a dodání dokladu dle § 40 odst. 3 vyhlášky č. 104/1997 Sb. (dále jen „prováděcí vyhláška“), prokazujícího, že zatížitelnost mostů a únosnost vozovek, ověřené statickým posouzením, umožní uskutečnění přepravy. Správní orgán přerušil řízení do doby odstranění nedostatků žádosti.
6. Žalobkyně požadované podklady ve lhůtě nedoložila. Správní orgán proto dne 11. 12. 2020 vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým správní řízení zastavil pro neodstranění podstatných vad žádosti. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí rozklad.
7. Ministr dopravy nepovažoval námitky žalobkyně za rozhodné, protože jimi brojila proti důvodnosti výzvy k doplnění, nikoli proti zastavení řízení o žádosti. Pro zastavení správního řízení postačuje podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu skutečnost, že žadatel ve stanovené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Tuto okolnost žalobkyně vůbec nerozporovala.
8. Ministr dopravy doplnil, že věcné posouzení žádosti žalobkyně bylo dle § 40 odst. 3 prováděcí vyhlášky podmíněno předložením statického posouzení prokazujícího, že zatížitelnost mostů a únosnost vozovek umožní realizaci přepravy. Žalobkyně tento podklad nepředložila, pročez žalovaný nemohl o žádosti věcně rozhodnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

9. Ministr dopravy uzavřel, že kdyby správní orgán žádost věcně posoudil, právní postavení žalobkyně by se nezměnilo, protože žádosti by nebylo možné vyhovět s ohledem na chybějící nezbytné podklady. Žalobkyni nic nebrání v podání nové žádosti obsahující všechny zákonné náležitosti.
10. Ministr dopravy proto rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II.

Argumentace účastníků

11. Žalobkyně v žalobě vznesla tři žalobní body:

1) Výzva podle § 37 odst. 3 správního řádu k doložení důvodů pro vyhovění žádosti neslouží k tomu, aby se správní orgán vyhnul rozhodnutí ve věci. Případné nedostatky žádosti mohou vést pouze k zamítnutí žádosti, a to řádně odůvodněným rozhodnutím.

2) Výzva k doplnění žádosti byla obstrukční. Výrobce vozidla v návodu k obsluze určil části vozidla, které lze z vozidla odstranit, aniž by to mělo vliv na způsobilost vozidla k provozu. V takovém případě je hmotnost vozidla 99 tun. Žalobkyni bylo již dříve povoleno zvláštní užívání totožného vozidla, a to pod sp. zn. 42474, byť se jednalo o průjezd v opačném směru. Správní orgán tedy měl podklady pro posouzení snížení hmotnosti přepravy. Správní orgán byl žalobkyní na dřívější řízení upozorněn, pročez neměl tento podklad dle § 53 odst. 3 a § 6 odst. 2 správního řádu znovu požadovat. Údaj o hmotnosti vozidla z dřívějšího řízení neoznačoval hmotnost přepravy chybně; vycházel z dokumentace výrobce zachycující nejnižší možnou hmotnost vozidla, pokud z něj budou odstraněny variabilní součásti označené v dokumentaci. Žádost byla v souladu s předloženým technickým průkazem samohybného pracovního stroje.

3) Žalobkyně nebyla povinna obstarat doklad o tom, že zatížitelnost mostů a únosnost vozovek, ověřené statickým posouzením, umožní realizaci přepravy. Podle § 50 odst. 2 věty první správního řádu obstarává podklady pro rozhodnutí správní orgán. Účastník řízení může podklady obstarávat jen na základě své žádosti a za současného svolení správního orgánu. Příslušní správci pozemních komunikací mají v této věci aktuální podklady (vizte čl. 2 zřizovací listiny Ředitelství silnic a dálnic ČR), proto není potřeba zadávat jejich vypracování třetím osobám. Žalobkyně unesla své důkazní břemeno dle prováděcí vyhlášky označením vyjádření příslušného správce pozemní komunikace.

12. Žalobkyně požadovala též zrušení prvostupňového rozhodnutí, protože měla za to, že vykazuje shodné vady jako napadené rozhodnutí.
13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl následující. Pokud vozidlo nebo souprava překročí míry stanovené v měrné vyhlášce, pak podléhá užití pozemní komunikace takovým vozidlem nebo soupravou povolení k přepravě dle § 25 odst. 6 písm. a) ZPK. Údaje potřebné pro vydání povolení jsou stanoveny v § 40 prováděcí vyhlášky. Z těchto ustanovení nevyplývá povinnost správního orgánu zamítnout vadnou žádost žalobkyně.
14. Žalovaný považoval za zavádějící tvrzení žalobkyně týkající se povinnosti správního orgánu obstarat důkazy. Správní orgán obstarává podklady např. dle § 25 odst. 1 věty první ZPK (závazné stanovisko). Správní orgán ve výzvě k odstranění vad určil nezbytný podklad a v e-mailové komunikaci se zástupcem žalobkyně označil osoby, které mohou vypracovat statické posouzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

15. Výzva k odstranění rozporu v zatížení jednotlivých náprav a v celkové hmotnosti pracovního stroje byla oprávněná, protože pro řádné posouzení vlivu přepravy na aktuální stav pozemních komunikací musí být parametry vozidla nesporné. Povolení udělené v minulosti nemůže tento nedostatek napravit.
16. Dle žalovaného je žalobní petit neúplný, protože nestanovuje, co má následovat po zrušení napadeného a prvostupňového rozhodnutí. Vracení věci žalovanému k dalšímu projednání ztrácí smysl, protože požadovaný termín přepravy byl stanoven na období 3. 7. do 13. 7. 2020. Zamítnutí žádosti žalobkyně by mělo stejný účinek jako zastavení řízení.

III.

Posouzení žaloby

17. Dne 25. 5. 2022 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém žalobkyně i žalovaný setrvali na své argumentaci z písemných podání.
18. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
19. **Ad 1)** Žalobkyně měla za to, že nedostatky její žádosti nemohly vést k zastavení řízení.
20. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán usnesením zastaví řízení o žádosti, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
21. Vadou bránící pokračování řízení je takový nedostatek žádosti, který znemožňuje obsahové posouzení žádosti a dosažení účelu správního řízení v podobě vydání meritorního rozhodnutí (§ 9 správního řádu).
22. Žalobkyně podala žádost o povolení zvláštního užívání dálnice, silnice a místní komunikace podle § 25 odst. 6 písm. a) ZPK. Podle § 25 odst. 13 ZPK jsou náležitosti žádosti stanoveny prováděcím právním předpisem. Tímto předpisem je prováděcí vyhláška. Dle § 40 odst. 2 písm. d) prováděcí vyhlášky má být v žádosti mj. uvedena hmotnost vozidla, počet, zatížení a rozvor jednotlivých náprav. Přepravu o celkové hmotnosti překračující 60 tun lze dle § 40 odst. 3 prováděcí vyhlášky povolit pouze výjimečně, pokud žadatel prokáže, že není technicky reálné snížit hmotnost nebo rozměry přepravy ani použít jiný způsob přepravy a že zatížitelnost mostů a únosnost vozovek ověřené statickým posouzením umožní realizaci přepravy.
23. Pokud žalobkyně tyto podklady správnímu orgánu nedoloží, nelze o její žádosti věcně rozhodnout, protože správní orgán v takovém případě nedisponuje podklady nezbytnými pro posouzení předmětu řízení dle § 25 odst. 6 písm. a) ZPK, tj. důvodnosti zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací. Nejedná se o zjištění skutečnosti, která vylučuje vyhovění žádosti (např. statika mostů na zvolené trase neumožňuje průjezd autojeřábu) a vede k jejímu zamítnutí podle § 51 odst. 3 správního; toto ustanovení se uplatní v případě bezvadné žádosti.
24. Správní orgán žalobkyni vyzval k odstranění vad žádosti a správní řízení současně přerušil. Nejde o zneužití institutu výzvy k odstranění nedostatků podle § 45 odst. 2 správního řádu, protože výzva sleduje legitimní cíl v podobě získání zákonných podkladů pro vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

meritorního rozhodnutí o žádosti žalobkyně. Správní orgán následně uzavřel, že žalobkyně nedostatky ve stanovené lhůtě neodstranila, a proto řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Městský soud podotýká, že při naplnění této skutkové podstaty není na uvážení správního orgánu, zda řízení zastaví, ale je povinen jej zastavit.

25. Městský soud shrnuje, že výzva k odstranění vad žádosti nesměřovala k tomu, aby se správní orgán pomocí zastavení řízení vyhnul věcnému posouzení žádosti žalobkyně, ale k zajištění všech rozhodných podkladů pro věcné posouzení žádosti. Žalobní námitka proto není důvodná.
26. **Ad 2)** Dle žalobkyně byla výzva k odstranění vad obstrukční, protože žádost odpovídala technickému průkazu vozidla. Průjezd totožného vozidla byl žalobkyni navíc již dříve povolen.
27. Žalobkyně byla ve výzvě k odstranění pochybností mj. vyzvána, aby uvedla žádost do souladu s doloženou technickou dokumentací k pracovnímu stroji ze dne 10. 4. 2014 č. 9987003890. Rozpor měl spočívat v rozdílných údajích týkajících se zatížení jednotlivých náprav, odlišné celkové hmotnosti stroje a hmotnosti podvozku.
28. V žádosti o povolení přepravy nadměrného vozidla ze dne 12. 6. 2020 je uvedena celková hmotnost autojeřábu 108 tun a zatížení 11 tun každé z devíti náprav. Takové zatížení odpovídá celkové hmotnosti autojeřábu ve výši 99 tun. Celková hmotnost podle žádosti je v souladu s hmotností uvedenou v technické dokumentaci a v osvědčení o registraci vozidla. Rovnoměrné zatížení jednotlivých náprav je v takovém případě 12 tun (dle technické dokumentace 36 tun na tři nápravy), nikoli 11 tun. Hmotnost podvozku zvlášť v technické dokumentaci uvedena není. Zatížení náprav je povinnou náležitostí žádosti dle § 40 odst. 2 písm. d) prováděcí vyhlášky, proto správnímu orgánu nezbývalo než žalobkyni vyzvat k odstranění této nejasnosti.
29. Je pravda, že přeprava totožného vozidla byla žalobkyni povolena rozhodnutím správního orgánu č. j. 42474 pro termín 29. 5. 2019 až 28. 6. 2019. Žalobkyni nicméně nesvědčí legitimní očekávání dle § 2 odst. 4 správního řádu, protože nejde o skutkově podobné případy. V nyní posuzované věci správní orgán zjistil nesrovnalost v údajích a vyzval žalobkyni k jejímu odstranění, k čemuž nedošlo.
30. Údaj o zatížení náprav v žádosti neodpovídal technické dokumentaci autojeřábu. Výzva k odstranění nedostatků žádosti dle § 45 odst. 2 správního řádu proto byla důvodná.
31. **Ad 3)** Žalobkyně namítá, že nebyla povinna obstarat statické posouzení, zda zatížitelnost mostů a únosnost vozovek umožní realizaci přepravy. Podle § 50 odst. 2 věty první správního řádu obstarává podklady pro rozhodnutí správní orgán.
32. Ve správním řízení v zásadě platí princip materiální pravdy podle § 3 správního řádu. Nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tímto účelem správní orgán opatřuje podklady pro vydání rozhodnutí (§ 50 odst. 2 věta první). Správní orgán není povinen opatřovat podklady za účastníka řízení, pokud zvláštní zákon uloží účastníkovi řízení povinnost předložit spolu s žádostí určité podklady pro vydání rozhodnutí. V takovém případě vyžaduje správní orgán podklady od účastníka (§ 6 odst. 2 *in fine* správního řádu).
33. Zvláštním zákonem je § 25 odst. 13 ZPK, podle kterého prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení zvláštního užívání dálnice, silnice a místní komunikace ve smyslu § 25 odst. 1 ZPK. Prováděcím předpisem je prováděcí vyhláška. Podle § 40 odst. 3

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

prováděcí vyhlášky je žadatel povinen při překročení 60 tun hmotnosti přepravy prokázat, že zatížitelnost mostů a únosnost vozovek ověřené statickým posouzením umožní realizaci přepravy.

34. Celková hmotnost autojeřábu byla žalobkyní deklarována ve výši 108 tun. Z tohoto důvodu byla žalobkyně povinna správnímu orgánu předložit statické posouzení prokazující, že zatížitelnost použitých mostů a únosnost vozovek umožní přepravu nákladu o nadměrné hmotnosti. Žalobkyně tak neučinila, proto ji správní orgán vyzval podle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění tohoto nedostatku. Žalobkyně měla žádost o povolení ke zvláštnímu užívání doplnit o statické posouzení v listinné podobě. Pouhý odkaz na vyjádření správce příslušné pozemní komunikace nenahrazuje odborné statické posouzení a nezakládá správnímu orgánu bez dalšího povinnost opatřit si toto vyjádření podle § 6 odst. 2 správního řádu.
35. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že jsou náležitosti žádosti o povolení zvláštního užívání konkrétně upraveny v prováděcí vyhlášce a nikoli přímo v § 25 ZPK. Zásada zákonnosti podle čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod neplatí bez výhrad; takový výklad by popíral funkci podzákonné normotvorby. Je však podstatné, aby podzákonný právní předpis nevybočoval z mezí zákona, které jsou zákonem buď výslovně vymezeny, anebo vyplývají z jeho smyslu a účelu (nálezn Ústavního soudu ze dne 16. 10. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 5/01). Ustanovení § 40 odst. 3 prováděcí vyhlášky z mezí ZPK nevybočuje. Požadavek na předložení statického posouzení upřesňuje obecnou zákonnou povinnost žalobkyně doložit, že určité pozemní komunikace jsou způsobilé k přepravě autojeřábu. Obecná zákonná povinnost žadatele obstarat podklady pro povolení plyne z účelu povolení řízení, který je vyjádřený v § 25 odst. 1 a 2 ve spojení s § 25 odst. 6 písm. a) ZPK.
36. Městský soud proto uzavírá, že správní orgán mohl po žalobkyni požadovat předložení statického posouzení. Jedná se o zákonnou výjimku z vyšetřovací zásady upravené v § 3 a 50 odst. 2 správního řádu. Správní orgán nebyl povinen nahrazovat činnost žalobkyně, např. dožádáním Ředitelství silnic a dálnic.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
38. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. května 2022

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.